

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1726/2020
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Ружић, адвокат из ..., против туженог ЈП "Електропривреда Србије" Београд, Технички центар Ниш, Одсек за техничке услуге Лесковац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 103/19 од 22.10.2019. године, на седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 103/19 од 22.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 103/19 од 22.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 103/19 од 22.10.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 1277/18 од 17.10.2018. године. Том првостепеном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име накнаде материјалне штете услед противзаконите и неосноване наплате трошкова издавања и слања рачуна за утрошену електричну енергију исплати тражене износе, са припадајућом законском затезном каматом, као и да му накнади трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Сл. гласник РС" бр. 72/11, ... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП, јер је правни став изражен у нижестепеним одлукама сагласан постојећој судској пракси, у предметима са истом или сличном чињенично-правном ситуацијом. Стога нема потребе за уједначавањем судске праксе, а ни новим тумачењем права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбом поднетом 26.03.2018. године, тужилац је захтевао накнаду штете у износу од 9.900,00 динара, са припадајућом каматом. Поступак је спроведен по правилима из главе XXXIII Закона о парничном поступку, која се односи на поступак у споровима мале вредности.

Имајући у виду да се ревизијом побија правноснажна другостепена пресуда којом је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, ревизија према члану 479. став 6. наведеног закона, није дозвољена.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**